

Edebiyat Defteri

emrahkurt -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
6 Ağustos 2024 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Deruni Doęuő

"İnsanlar Uykudadır, Ölünce Uyanırlar" 🕊
"Ölmeden evvel ölüünüz." Hz.Muhammed(s.a.v)

DERUNİ DOĖUŐ 🕊

(Doęum Günün Kutlu Olsun)

D oęmak için ölüme yürür kâinat
O yunlardan sıyrıl O'nda mânâ bul
G ülüőlerden de kısa inan ki hayat
U ykular bile düşlerle makbul
M ezarlıęa değil ki o son seyahat
🕊

G ölgeler mi mânâ katar surete,
Ü Őüyen beden mi yoksa ki ruh mu?
N asıl da yapıőmış can kemik ve ete
Ü stümüze gelen ecel korkuluk mu?
N için bir düşün her göç âhirete!
🕊

K aygıllarla zehir ömürlerimiz
U fuklar karanlık güneş doęsa da
T ükenirken bir bir sayılı günlerimiz
L avlar can verir küle, yaksa da
U yanıőtır sonsuzluğa ölümlerimiz
🕊

O yuncaktan bıkarımış çocuklar gerçek
L üzum görmez kalb yolculukları
S eneler geçtikçe yaşlanır bebek
U nufak edip de mutlulukları
N ihayet her insan bir gün ölecek

(Şebinkarahisar/ 2005)

☒ Emrah İslam Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556633/deruni-dogus.html>

ÖĞÜT (EY OĞUL)

"Bizi doğru yola, kendilerine nimet verdiğin kimselerin yoluna ulaştır" Fatiha Suresi 6. Ayet meâli

ÖĞÜT (EY OĞUL)

Hâk habirdir her kulundan
Öğren hayat okulundan
Ne sağından ne solundan
Yürü Allah'ın yolundan

Sana verilene mukâbil
İsyan edip olma Kâbil
Doğruyu gör, iyiyi bil
Vererek ol Ehl-i Hâbil

Kuran Hâktan son beyanat
Yakîn olmak için can at
Akıl, gönül, ilim, sanat
Olur o zaman ruha kanat

Dara düşersen şayet
Allah'tan dile inayet
Yol gösterir her bir ayet
Kurân ile bul hidayet

Hâkka bağlı ise özün
Öteleri görür gözün
Doğru olsun her bir sözün
Aydınlanır yönün, yüzün

Ey Oğul, özünle barış
İyilik yolunda yarış
Sen de iyilere karış
Ahiretedir her varış.

27 Haziran 2023 Tekirdağ
☒ Emrah İslam Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556665/ogut-ey-ogul.html>

İki Gözüm (Seni Çok Seviyorum)

"Seven sevdiğine sevdiğini söylesin"
Hz. Muhammed (s.a.v)

İKİ GÖZÜM
(Seni_Çoks_eviy_orum)

S evgin kalbimde yanarım
E ğer varsan bende varım
N erdesin seni ararım
İ smin dilimde ağlarım
🎶
Ç aresizim sende çözüm
O lmaz senden ayrı özüm
K ırmam seni yemin sözüm
S ensin benim iki gözüm
🎶
(Nakarat) İki gözüm iki gözüm
Sen benimsin iki Gözüm
🎶
E lime başını yasla
V efasızlık etmem asla
İ lgim bugüne kıyasla
Y arın olur daha fazla
🎶
O lsamda ben senden ayrı
R üyaların çıkmaz hayrı
U mutlarım ayrı ayrı
M utluluğum sende gayrı
M elek yüzlüm dön gel gayrı

Emrah Kurt 1998/Şebinkarahisar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556683/iki-gozum-seni-cok-seviyorum.html>

BİZBİZE (Demli Çay Düşü)

BİZBİZE (Demli Çay Düşü)
Sahilde durduk oturduk,
Denizi, geceyi, martıları,sarhoşları
Haydarpaşa'yı seyrettik; yanmış yıkılmış
Sahilde durduk;
O derin bir "ah" çekti, hatıralarını seyretti
Ben ona bakıp saçındaki rüzgarları topladım
Ben ona baktım cenneti içime çektim
Ölümün o an sevgilinin yüzündeki
Çok tatlı bir gülümseyiş olduğunu gördüm
Ben ona baktım
Zamana karışacak olan bir bakışla
Ona dünyadan baktım
Fani ömrümün en huzurlu anını gördüm.

Geceyi ,yıldızları, dalgaları seyrettik
Ben nikotin dedim; o şarap istedi
Sonra ikimizin hatırına vazgeçtik
Zehirden de, zıkkımdan da
İkimizin hatırına kendimizden geçtik.

O kaderinden bahsetti;
Ne varsa anlattı yalansız
Ben ona ağladım içimden
Kederlerimi bir bir unutarak...

Ben ona baktım , ağladım işte
Cennet gülümseyen bir sevgili yüzü olmalıydı
Ayın hilalinde , kalbin en sevda halinde

Ben ona sustum o bana sustu;
O içine döktü içini
Ben içime gömdüm hiçliğimi
O parmak uçlarındaki rüzgarla
Ayazını gösterdi ellerime
Zaten alevsizdi ellerim
Sıcacık gülümseyerek "üşüdün mü?" dedi

Birlikte gecenin kıyısında durduk
Denize baktık; koyu maviliğine, kabaran dalgalarına
Parlayan yıldızlara, uçuşan martılara
Kanayan hatıralara; yaşanmayan yarınlara baktık

Ah! Bu kadar zor muydu
Sarmaş dolaş olmadan kalbi kalbe bağlamak
Hani biz de kolayına yonttuk işi
Ele ele dokunmadan yürek yüreğe yürüdük
Gözüme değdik can canı görsün diye
Omuz omuza yürüyen duran adımlarla
Bizbize geçmiş ve geleceği düşündük

Ne kayıp giden hayat, ne de tükenen zaman,
Aşktan söz etmedik, yaşanmamışlıklardan da
Herkes gibi bizde sıradanlaştık;
Havadan sudan konuştuk işte,
Ben nikahı savundum; o devleti hepten sildi
Bir neticede karar kıldık;
Lafı fazla uzatmadık
Devleti hegemonya ilan ettik,
Bütün nikahlar meşrulaştı
Dedim ya aşktan bahsetmedik

Nikahtan; evlilikten, havadan sudan konuştuğuk

Gecenin ortasında durduk
Geçmişe ve geleceğe bakarak
Bazen bir gözyaşı mutluluk olabilirdi
İhtimallerin sınırsızlığında bir anın
Koca bir sonsuzluk olabileceğini
Belki de aynı anda düşündük.

Esen rüzgarla üşüdük,
Onun varlığı yanımda
Varlığım onun yanında
Saatlerce oturduk kaldık öylece
Hatıraları paylaştık, hayalleri bölüştük
Bizbize demli çay düşü olduk

Ben durdum ona baktım
Saçlarında rüzgar vardı ötesinde Haydarpaşa
Gecenin koynunda matemli
Ben durdum cennete baktım
O dağılan saçlarının topladı parmaklarıyla
Ve dönüp bana baktı...
Üşüyen yanaklarıyla
(4.12.2010/ İstanbul)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556735/bizbize-demli-cay-dusu.html>

BİZBİZE (Demli ay Düşü)

BİZBİZE (Demli ay Düşü)

Sahilde durduk oturduk,
Denizi, geceyi, martıları,sarhoşları
Haydarpaşa'yı seyrettik; yanmış yıkılmış
Sahilde durduk;
O derin bir "ah" çekti, hatıralarını seyretti
Ben ona bakıp saçındaki rüzgarları topladım
Ben ona baktım cenneti içime çektim
Ölümün o an sevgilinin yüzündeki
Çok tatlı bir gülümseyiş olduğunu gördüm
Ben ona baktım
Zamana karışacak olan bir bakışla
Ona dünyadan baktım
Fani ömrümün en huzurlu anını gördüm.

Geceyi ,yıldızları, dalgaları seyrettik
Ben nikotin dedim; o şarap istedi
Sonra ikimizin hatırına vazgeçtik
Zehirden de, zıkkımdan da
İkimizin hatırına kendimizden geçtik.

O kaderinden bahsetti;
Ne varsa anlattı yalansız
Ben ona ağladım içimden
Kederlerimi bir bir unutarak...

Ben ona baktım , ağladım işte
Cennet gülümseyen bir sevgili yüzü olmalıydı
Ayın hilalinde , kalbin en sevda halinde

Ben ona sustum o bana sustu;
O içine döktü içini
Ben içime gömdüm hiçliğimi
O parmak uçlarındaki rüzgarla
Ayazını gösterdi ellerime
Zaten alevsizdi ellerim
Sıcacık gülümseyerek "üşüdün mü?" dedi

Birlikte gecenin kıyısında durduk
Denize baktık; koyu maviliğine, kabaran dalgalarına
Parlayan yıldızlara, uçuşan martılara
Kanayan hatıralara; yaşanmayan yarınlara baktık

Ah! Bu kadar zor muydu
Sarmaş dolaş olmadan kalbi kalbe bağlamak
Hani biz de kolayına yonttuk işi
Ele ele dokunmadan yürek yüreğe yürüdük
Gözüme değdik can canı görsün diye
Omuz omuza yürüyen duran adımlarla
Bizbize geçmiş ve geleceği düşündük

Ne kayıp giden hayat, ne de tükenen zaman,
Aşktan söz etmedik, yaşanmamışlıklardan da
Herkes gibi bizde sıradanlaştık;
Havadan sudan konuştuk işte,
Ben nikahı savundum; o devleti hepten sildi
Bir neticede karar kıldık;
Lafı fazla uzatmadık
Devleti hegemonya ilan ettik,
Bütün nikahlar meşrulaştı
Dedim ya aşktan bahsetmedik

Nikahtan; evlilikten, havadan sudan konuştuk

Gecenin ortasında durduk
Geçmişe ve geleceğe bakarak
Bazen bir gözyaşı mutluluk olabilirdi
İhtimallerin sınırsızlığında bir anın
Koca bir sonsuzluk olabileceğini
Belki de aynı anda düşündük.

Esen rüzgarla üşüdük,
Onun varlığı yanımda
Varlığım onun yanında
Saatlerce oturduk kaldık öylece
Hatıraları paylaştık, hayalleri bölüştük
Bizbize demli çay düşü olduk

Ben durdum ona baktım
Saçlarında rüzgar vardı ötesinde Haydarpaşa
Gecenin koynunda matemli
Ben durdum cennete baktım
O dağılan saçlarının topladı parmaklarıyla
Ve dönüp bana baktı...
Üşüyen yanaklarıyla

(4.12.2010/ İstanbul) Emrah İslam Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556736/bizbize-demli-cay-dusu.html>

YOLCU

"Benimle dünyanın hali ancak bir ağacın gölgesinde
bir müddet dinlenip de bırakıp giden bir yolcu gibidir" "Dünya ahiretin tarlasıdır" Hz. Muhammed (s.a.v)

YOLCU

Sonsuzluğa yolcu her can
Yalan bu dünya yalan
Perişan ol ve harcan
Yok ki birşey elde kalan*

Herkes birbirini kollar
Fırsat bulan itip sollar
Boşuna yarışır kullar
Ölüme varır bütün yollar

Adı şatafat tadı bayat
Ye eylen coş hep sefahat
Debdebeyle geçer hayat
Mezaradır son seyahat

Yığınla para pul biriktir
Lakin kefenin cebi deliktir
İnsan yolcu misali gariptir
Bu dünya bir gölgeliktir

Aldanıp şana şöhrete
Takılıp kalma surete
Dünya tarladır ahirete
İyi amelse yol cennete

Namaz, zekat, hac, orucu
Hâkka iman kulluk borcu
Allah rızası en son ucu
Sende bu yola ol yolcu
📅*8.12.2008 Pazartesi
📅 8.9.2023 /Şebin
Emrah İslam Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556738/yolcu.html>

Sessiz Matem

SESSİZ MATEM

Dostuna bile hiç yoktu güvenin
Oysaki herkesten çoktu sevenin
Ruhunu esir almış nefretin kinin
Bu matem senin değil kimsenin

Her taraf yansada yanmazdı evin
Gün senin günün neşelen sevin
Bir uğultuyla eser hayat dediğin
Kül eder herşeyini söner alevin

Gül biterdi hani bastığın yerde
Bir ömür yaşadın düşmeden derde
Ayrılık dert keder yoktu kaderde
Dönde bak arkana dostların nerde

Onca yol içinde şaşmazdı yolun
Hiç belli olmazdı sağın ve solun
Ansızın kırıldı kanadın kolun
Böylemi olacaktı olmayan sonun

Her çeşme başında dolarken testin
Dostlarınla bir bir selamı kestini
Kendini şaşırıp poyrazdan ettin
Şimdi kendine bile geçmiyor destin

Alem sele gitsede gitmezdin sele
O güzel günlerin savruldu yele
Onca hayat yaşadın bir düşün hele
Sende boyun eğersin birgün ecele

Bu koca dünyanın sahibi sendin
Her türlü zevklerin talibi sendin
Bütün savaşların galibi sendin
O halde neden Azrail'e canını verdin

Her zaman gülerdin hiç yoktu derdin
Kimseyi görmezdin bir benim derdin
Onca gül bağından gonca gül derdin
Kendi elinle hepsini ellere verdin

Dünya batsada batmazdı gemin
O halde söyle neden matem
Bin bir hevesle kendinden emin
Ağlayan gözlerin gülmüştü demin

Bu koca dünyada yoktu emsalin
Meleklerdi senin bir tek misalin
Geri çevrilmezdi hiçbir hayalin
Oysa ki şimdi perişan halin

Senin arzuların herşeyden üstün
En ihtişamlı hayatlar seninle bütün
Gösteriş zenginlik kokardı üstün
Hepsini bıraktın hayata küstün

Her daim sevinçle gülerdi yüzün
Tanışın değildi keder ve hüzün
Neden sonra birden karardı gözün
Hiç kimseye artık geçmiyor sözün

Ayağının altında dağ bile yoldu

Acele etmezdin zamanın boldu
Yaş akmayan gözlerin yaşlarla doldu
Bir nefeste bütün zamanın doldu

Bu koca dünyayı gezdin dolaştın
Her türlü arzuna her an ulaştın
Yine de az buldun dağları aştın
Düz ovaya inmeden yolunu şaştın

İstedğin yerlere yağmur yağardı
Sanki güneşler bile sana doğardı
Hırs ve ihtiraslar seni boğardı
Sonunda kar yağdı saçın ağardı

Hayır biranda bitemez bütün kaderin
Daha yaşanmadı henüz güzel günlerin
Bir köşeye kazılmış derin mi derin
Sen ölmeden asla dolmuyor yerin

Yorulduğun yerlere hanlar yapardın
Ham iken dalından meyve kopardın
Almaya çalışırken dalını kırdın
Artık geri dönsende görünmez ardın

Sevdiğin vardı sevenin vardı
Doyumsuz ruhuna bu cihan dardı
Kara toprak dediğin senide sardı
Sevenler sevilenler nerede kaldı

Geleceğe dair hayaller kurdun
Bu fani dünyaya saltanat kurdun
Herşeyin boldu saçtın savurdun
Hani ölümede meydan okurdun
Kurbanı oldun şimdi kuşunan kurdun

Gözünde kimsenin değeri yoktu
Herşeyin tamamı dahası çoktu
Ölmek senin için alevden oktu
Onu da Azrail kalbine soktu

#1000

26 Nisan 1999 Pazartesi (2:40)

☒ Emrah İslam Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556792/sessiz-matem.html>

DİLENCİ KADIN

DİLENCİ KADIN

Kimse koymak istemezdi
Kendini onun yerine
O da artık dönemezdi
Genç kızlık günlerine

Kimi sevdi kime vuruldu
Çaresiz sonra yoruldu
Bir daha gelseydi dünyaya
Kesin zengin olurdu

Kendiside istemezdi
Sokak sokak dilenmeyi
Aklından hiç geçirmezdi
Yorulsada dinlenmeyi

Birikir kuruş kuruş paralar
Dilenci kadının elinde
Yalvarmalar yakarışlar
Ezbere söylenir dilinde

Bana da açtı elini
Allah rızası için dedi
Boş çevirince elini
Başka tarafa yöneldi

Hayat tarlasına tohum mu ekti
Yoksa gözlerine sürmemi çekti
Ömrünü yaşarken şu dünyada
Dilene dilene ölecekti

Teslim ederdi kendini
Kaldırım taşlarına
Görse kim inanırdı
Akan gözyaşlarına

Ne gecesi belli ne de gündüzü
Çilekeş günlerde yorgundu yüzü
Caddeleri dolaşmak kaderiydi
Bıkmadan çıkardı yokuşu düzü

Toz toprak içinde kalmış her yanı
Elindeyse bir kirli mendil
Bu mendil başka neye yarar ki
Hem para topla hem gözyaşı sil

Evlatları da vardır hani
Kimisi zengin kimi (ondan da) sefil
Görseler de bundan sonra
Hangisi olurdu ona kefil
Emrah İslam Kurt
1998 Şebinkarahisar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556994/dilenci-kadin.html>

DİLENCİ KADIN

DİLENCİ KADIN

Kimse koymak istemezdi
Kendini onun yerine
O da artık dönemezdi
Genç kızlık günlerine

Kimi sevdi kime vuruldu
Çaresiz sonra yoruldu
Bir daha gelseydi dünyaya
Kesin zengin olurdu

Kendiside istemezdi
Sokak sokak dilenmeyi
Aklından hiç geçirmezdi
Yorulsada dinlenmeyi

Birikir kuruş kuruş paralar
Dilenci kadının elinde
Yalvarmalar yakarışlar
Ezbere söylenir dilinde

Bana da açtı elini
Allah rızası için dedi
Boş çevirince elini
Başka tarafa yöneldi

Hayat tarlasına tohum mu ekti
Yoksa gözlerine sürmemi çekti
Ömrünü yaşarken şu dünyada
Dilene dilene ölecekti

Teslim ederdi kendini
Kaldırım taşlarına
Görse kim inanırdı
Akan gözyaşlarına

Ne gecesi belli ne de gündüzü
Çilekeş günlerde yorgundu yüzü
Caddeleri dolaşmak kaderiydi
Bıkmadan çıkardı yokuşu düzü

Toz toprak içinde kalmış her yanı
Elindeyse bir kirli mendil
Bu mendil başka neye yarar ki
Hem para topla hem gözyaşı sil

Evlatları da vardır hani
Kimisi zengin kimi (ondan da) sefil
Görseler de bundan sonra
Hangisi olurdu ona kefil
Emrah Kurt-1998 /Giresun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1556995/dilenci-kadin.html>

Öldür Beni

ÖLDÜR BENİ

Öldür beni yaşım genç daha
Bir kuytu köşede kimse görmeden
Akıt kanımı, kes damarımı
Harca tükenmişliğimi öldür beni

Sarhoşluğunla sendelerken öldür beni
Nasıl olduğunu çözemeyim
Dipsiz sokaklarda bir rezilkeşim
Söndür karanlığımı görmeyeyim

Öldür beni gözlerim hala aralı
Seni mi yaşatır can çekişim
Son darbeyi indir vasıfsızlığıma
Kanasın , kanasın ezilmişliğim

Yaşamak niyetsiz tuttuğum oruç
Yeşermez gelse de baharlar leyli
Çok oldu kapandığım ayaklara
Öldür beni ağız eğimem daha

Kan çanağı uykusuz gecelerim var
Sanma ki sana bu teslimiyet
Virane ömrüme düşmanlığımsın
Korksun ürkeklğim öldür beni

Derdide sen verdin gamı da sen
Havasız kaldım çamura saplandım
Bir o kaldı yaşatmadığın son acı
Öldür beni alçaldı göğümün bulutları

Dağ deviren efkarlara tutsağım
Hep beni vurur insaf tüfeğim
Olmasam da günahsız bekleyemem
Öldür beni yaşlanmasın ecelim

Bilmiyorum hangi mazi aradığım
Hangi baharda terkettim ki gülmeyi
Gençliğim ayrılıklarla kavruldu
Öldür beni kül olsun yanmışlığım

Son demindeyim ızdırapların
Bir kuru canım var hiçten değersiz
Kan olsa da ellerin suyla yıkarsın
Öldür beni göm toprağa kefensiz

Kölen olsun insanlığım öldür beni
Ne maksatla yaşadığımı unuttum
İşim ne ki bu dünyaya geldiğim boş
Öldür beni tanımla anlamsızlığımı

Öldür beni daha toydur yaşım
Zaruri haldendir nefes alışım
Ölsün artık nefretlerle sevilen bu kul
Yaşayamam lakin böyle fail-i meçhul
2002/ Denizli
Emrah İslam Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557007/oldur-beni.html>

KALBİM

KALBİM

Bir su gibi aktı ömrümden yıllar
Anılar maziden bana el sallar
Yapraklar sarardı geldi sonbahar
Uzak bir diyara savruldu kalbim
🎵
Bir delilikmiş oysa aşk bildiğim
Ne gam yinede pişman değilim
Yalnızlık dağında donarken beynim
Aşk ateşiyle kavruldu kalbim
🎵
Sonsuz bir boşluğa dalar gözlerim
Ümitsiz bir sevdayı bekler özlerim
Elimi kolumu hep bağlar kaderim
Hep boş hayallerle avundu kalbim
🎵
Bir sevgi ekti ayrılık biçti
Tarifsiz kederler hep onu seçti
Ne acılar tüketti ne çöller geçti
Hüsrân denizlerinde boğuldu kalbim
🎵
Gözümden bir damla yaş akmazken
Denizler satın aldım sevgililerden
Kurtulur ümidiyle herşeye rağmen
Yinede sevgiyi savundu kalbim
🎵
Aşk nasıl şeydi bilmezdi kendi
Bir anda ateşiyle yanıp küllendi
Yok mu bir kul deyip sevgi dilendi
Bütün kapılardan kovuldu kalbim
(2000/Denizli)
Emrah İslam Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557069/kalbim.html>

ELİF SEVDASI

ELİF SEVDASI

E lif sevdasına düřtüm bir sabah
L al oldu dilim konuşamadım
İ smin dudağımda Ya ALLAH
F ısıldarken içime yokoldu adım

E lif sevdasına düřte sende gör
L avlarda yanmak nasılmış nasıl
İ nsan duyar kalple göz olsa da kör
F arketmek mesele manayı asıl

E lif sevdasına yandı ki gönül
L eyla Mecnunun Aslı Keremin
İ stemem hiçbirşey beni eyle kul
F erhatın kadrini bilmedi Şirin
(İlahi, aşkınla beni eyle kül)
(Ferhatın kahrını bilmedi Şirin)

E lif sevdasını anlatamaz dil
L isanım değersiz kuru boş bir laf
İ syana, günaha ettim ki meyil
F azlınla senden Rabbim dilerim af
(2007/İstanbul)
Emrah İslam Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557075/elif-sevdasi.html>

Kirpik Arala

KİRPİK ARALA

Bu kaçışların sonu yoktur sevdiğim
Bakışlarını benden vururken yere
Yüreğini ellerine alamazsın asla
Söz geçiremessin hislerine
Bir bak yüzüme gülümse kirpik arala

Belki vakitsiz sokulduk severken
Yürek yakan hasretin kovuğuna
Tasadüf oluşun gibi sana sevgimde
Karşımda öyle durup dökme yüzünü
Çevir gözlerini gözüme, kirpik arala

Kaşların yay ve kirpiklerin oktur sevdiğim
Arınırken gözlerinde karanlık senin
Bakışlarınla kalbimi bin defa yarala
Her bir telinde karası kalmış gecenin
Gözlerini benden sakınma, kirpik arala

Bu ayrılıklar artık bitsin sevdiğim
Gönül bakışlarından bir teselli umar
Kalbimin üzerinde kirpiğinin gölgesi
Ölümüm nazarından olsun isterim
Gör beni anla beni bir kirpik arala

İçimde ızdıraplarım çoktur sevdiğim
Gözbebeğim yansa da güzelliğinden
Ben ki bakmaktayım gözlerine hala
Ruhuma bakışlarının değdiği yerden
Kuşlar kanatlanır sonsuza kirpik arala

Muhabbet gönüllerde haktır sevdiğim
Bakışınla aydınlanır kalbimin yönü
Sende bir bak bana çevir yüzünü
Can özge yarimsin sanadır meylim
Gamzen ile gül yüzüme, kirpik arala

Emrah İslam Kurt
4 Nisan 2003 Cuma/Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557102/kirpik-arala.html>

HOR GÖRME

"Ey İnsanoğlu, Yeryüzünde böbürlenerek yürüme. Çünkü sen ne yeri yarabilirsin (ne de) boyca dağlara erişebilirsin"
İsra Suresi 37.Ayet Meali

HOR GÖRME

Mülkü yoksa fakir görme
En muhtaç olanlar zengin
Hor görme, hakir görme
Mütavaziler olsun dengin

Gelip geçer makam mevki
En yüce taht saygı sevgi
Sevilmek için önce sev ki
Gönül yurdun olsun engin

Had bilmez kalp özürlü
İnsanlar var türlü türlü
Siyah beyaz güler yüzlü
Ahde vefa olsun rengin

Hak katında insanlar bir
Hiçbirini görme hakir
Şeytan işi benlik, kibir
Ahiret var, bekler kabir
Nefsin ile olsun cengin

☒Emrah İslam Kurt
Şebinkarahisar/ 06.09.2021

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557113/hor-gorme.html>

Yol Sancısı

"YOL SANCISI" {Muhammed Eren'e}
Bazen yollara düşmek gerekir sessizce
Tez gelsin diye ölüm, tükensin diye ömür
Hayatın düzensiz akışında harcanan
Bir telaşı vardı herkesin. Anlayamadım

Akşam alacası gün batımlarında yol aldım
Kaderimi kovaladım talihim dönsün diye
Yol sancısı oldu ömrüm, yoruldum kaldım
Tükendim hayeller peşinde. Yaşayamadım

Kendi yüreği kadardır her insanın nasibi
Yollar içinde yolumu arayıp sorup durdum
Söylenmemiş şarkılar kaldı dilimin ucunda
Avaz avaz türküler sustum. Çağlayamadım

Mavi, sarı ve mor bulutlarla kaplıydı ufuklar
Yağmur renginde hüznler tattım, ıslandım
Göğün sınırında bitiyordu yollar, koştum
Gözyaşlarımı sessizce içtim. Ağlayamadım

Ardımda kafiyesiz aşklar bıraktım, yarım
Sadece bir kalbe ait olan sevmelerden ibaret
Seven bendim, sevilen kimdi duymadı ruhum
Yürüdüm. Kalbimi bir kalbe bağlayamadım

İstedim bir mezar taşına yazılsın adım
Kaderin yollarında yürüdüm adım adım
Hep yarının şafağına ötelendi muradım
Ziyan oldum. Gönlümü aşkla paylayamadım

☒ Emrah İslam Kurt
23.11.2012 Cuma/ İstanbul
21.8.2023 Pazartesi/ Şebiri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557158/yol-sancisi.html>

Uyu Bebeğim

UYU BEBEĞİM

Bütün maceraları tükettim
Sana dayandı yolum yüreğim
Hiçbir şey kalmadı bilmediğim
Karanlık gecelerin ardında sen
Kaygılardan uzak uyu bebeğim

Gamzen bin yılın tozlu rüyası
Baktıkça kanatlanmış kuş gibi kalbim
Suya inen ceylan edası sende
Dahası bilmediğin çok şeyler var
Dillensin bu aşk uyu bebeğim

Dünyam kararır döner tersine
Gözlerinin ışığı yakar ruhumu
Kalbime bin ümit verir gülüşün
Yıldızlar ve güneş söner göğümde
Benliğimi benden al uyu bebeğim

Uyu bebeğim mutluluklar içinde
Telaşların üzüntülerin olmasın
Sensiz bir mekanda donar bedenim
Bir çay içimi kadar sıcaksın
Kalp atışlarıma dal uyu bebeğim

Kirpiklerin ok misali ne kadar masum
Sen düşüncesinden fakir geceler
Kabusum olur uyuyamam ki
Ama yine de sen düşünme (beni) boşver
Hep uykularımı çal uyu bebeğim
(2002/ Denizli)

☒ Emrah İslam Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557320/uyu-bebegim.html>

İncinir Ellerin

İNCİNİR ELLERİN

İncinir ellerin dikenden
Güle dokunmak isterken
Vazgeç gülüm yol yakinken
Tebessümlerden birşeyler umarken
İncinir ellerin dikenden

Sana göre değil bu serüven
Çok olur kalbini üzen
Gülü koparır her gülüm diyen
Belli değil seven sevmeyen
Sana göre değil bu serüven

Sen daha açmamış taze çiçeksin
Amaçsız aşklara göre değilsin
Sevgi ekip sevda biçmelisin
Aşk oyunlarını nerden bileceksin
Sen daha açmamış taze çiçeksin

Yalana uğramamış bir kalbin var
Gerçek bildiklerin hep masal çıkar
İnsanlar her yüze dostça bakar
İşlerine gelmezse düşman olurlar
Yalana boyanmamış bir kalbin var

Toz pembe hayaller içindesin
İstersin ki gördüğün bütün güllerin
Tomurcuklarına dokunsun ellerin
Acı çekmek nedir bilmezsin
Toz pembe hayaller içindesin

Günübirlik aşklar hep maceradır
Çaresiz bırakır günlerce ağlatır
Dünyanın binbir türlü hali vardır
Belli değildir kim kimi aldatır
Günübirlik aşklar hep maceradır

Aşk acısıyla bir gül gibi solarsın
Günlerce gecelerce ağlarsın
Mutluluğu sahte sevgilerde ararsın
En ufak şeylere ümit bağlarsın
Aşk acısıyla bir gül gibi solarsın

Sen ki yaşayacağın günleri düşün
Herkese neşe vermeli gülüşün
Mutluluk olmalı en kötü düşün
Sana yakışmaz keder ve hüzün
Sen ki yaşayacağın günleri düşün

Yorulur yüreğin sevgiden
Nefret edersin sevdiğinden
Düşersin hüznünlere bilmeden
Bir hayat yaşarsın gülmeden
Yorulur yüreğin sevgiden

Vazgeç gülüm vazgeç yakinken yol
Yanlışlara meyletme hep kendin ol
Kimseyi göremezsin yalancılardan bol
Aşklarda oynanır en sahte rol
Vazgeç gülüm vazgeç yakinken yol
16 Nisan 2001 Pazar/Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557322/incinir-ellerin.html>

Yollara Düşerim

YOLLARA DÜŞERİM

Ve tam kavuştum derken herşeye
Ardımda kaliverir bilemem
Ağlarım yollara düşer
Silemem gözlerimi

Ayıışığı rüzgarlar eser
Oysa başım camdadır
Giderim ayrılığa varmak için
Kavuşmak geride kalacaktır

Yitiririm bulduğumda herşeyi
Yollara düşerim yollara
Güneşler batar ufuklarda
Sende sabah bende akşam olmakta
Karanfil kokuları burnumda
Sen diyerek avunurum
Kendimi yollarda bulurum
Gurbete savrulurum

Ciğerim kopar ama
Düşerim yollara yollara
Gül yaprağında bir damla
Gözümdeki yaşlarla
Düşer yerlere dağılır

Ayrılığa gidiyorum
Kavuşmadan geliyorum
Yüregim kalsa da
Bedenim yol alır hala
Diyorum kavuşamadım ben
Bir tebessüm göremeden

Şaşırmanın bu halime ne olur
Ayrılanlar böyle olur
Hem ağlar hem gider işte
Yürekler yansa da her gidişte

Kuşlar göçer yüreğimden
Bilinmez uzak bir diyara
Sana yürürüm sevdiğim
Ne gerçek ne de rüya

Saçım başım dağınık
Yüreğimse paramparça
Gözlerde görürüm kendimi
Taniyamam yabancı olurum

Geceler olur yollarda
Ömürler tükenir her adımda
Ayrılıklar yaşanır haince
Kavuşturmayan sevgiliye

Yağmur üşümesi gözlerim
Her yol başında bu böyledir
Şaşırırım ben nerdeyim
Hüzünler içinde yüzerim

Ardımda kalır hayallerim
Kırık dökük suya düşmüş
Belkide bu yüzdendir
Yollarda kalmak isteyişim

Göremem o kızıl şafağı
Uyanamam ki sabahları
Yırtmak isterim dağları
Görmek için sevdalımı

Tebessüm edemem candan
Dudağımı bükerim yüzümü dökerim
Ağlamak geçer aklımdan
Yollara düşer kendimden geçerim

Gözyaşlarım buz gibi erir
Her damlayışda can veririm
Yollar hiç bitmez uzayıverir
Uzatmam yollara düşerim

Türlü anılar geçer aklımdan
Beş yıl öncesi , on yıl sonrası
Yarınsız olmak ne kötü
Bu gecenin örttüğü
Kaderin harcanmışı
Düşünmeden pişmanlığı
Yollara düşerim

Gelirken bir yolun sonu
Bitirmek istemem bu yolculuğu
Ve ardımda bırakıp mutluluğu
Yollara düşerim bir ömür boyu
☒ Emrah İslam Kurt
12 Mart 2000 Pazar(21:30)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557339/yollara-duserim.html>

Bakma Öyle

BAKMA ÖYLE

Başka eller uzandı sevdamıza
Başka kalemler yazdı kaderimizi
Kıramadık uzanan elleri
Bozamadık yazılan kaderi
Özlüyorum o eski güzel günleri
Özlüyorum da gelmiyor geri

Bu senden ayrı kaçınıcı yıl bilinmez
Yolculuklar yaşıyorum sonu hiç gelmez
Aldı götürdü herşeyimi hain kader
Bir aşkın kaldı yürekte tek o silinmez

Bakma öyle buruk bakışıma
Bakma böyle suskun duruşuma
Bakma güzelim bakma kaderin önünde
Bir yaprak gibi savruluşuma

Yitirdim seni bir bahar günü
Kara kış yaşadım yaz gelmeden
Ezildi ümitlerim özlerken yüzünü
Sevdiğimi diyemeden

Dudaklarımı okursun belki
Senin bilmediğin en gizli şeyleri
Çözersin ve anlarsın sevdiğimi
Kendimi kahrederekten

Adım asi bilinmesin diye
Yenildim kader denilen şeye
Bir hasret yaşıyorum senden uzakta
Adını bile koyamadım hala

Ardına bakmadan yürü sevdiğim
Ben seni her yollara düştüğümde
Tren düdükllerinde duyar
Egzoz dumanlarında koklarım
Ve gözlerin gelir aklıma
Vapur kotralarından severken seni

Bakma öyle gözlerime
Ben değilim bu gördüğün ben
Yüzümü arasan da kaderinde
Çıkaramazsın biryerlerden

Sesimi çıkarmam gidişine
İlk değil ki bu haksızlık bana
Başımı eğerim önüme
Varırım doya doya
Bu ayrılığın tadına

Yaşanan deli dolu hatıralar
Sende kalan mutlaka birşeyim var
Verme bana hep sende kalsın
Benim tek tesellim değil ki onlar

Bakma öyle baktığıma
Yüzümde tebessüm arama boşuna
Alışamadım sevdalım alışamadım
Kaderin bu kadar zalim oluşuna

Belki de bir inkardır bu bakış

Yaşananları tümünden siliveren
Belki de bir yalanı anlatır
Bir sevdayı kökten deviren

Birbirimizden habersiz olacağız
Sen yaşarken mutlulukları
Ben hep bir hayalin peşinde
Bekleyeceğim yarınları

Bu halime bakıpda sakın
Yüreğın sızlamasın
Gözlerin ağlamasın
Varsın ciğerim yansın
Ardı sıra sevdaların
Emrah İslam Kurt
(1999/ İstanbul)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1557850/bakma-oyle.html>

Sen Bizi Bilmezsın

"Allah yolunda öldürülenlere 'ölüler' demeyin. Bilâkis onlar diridirler, fakat siz bilemezsiniz."
(Bakara Suresi 154. Ayet Meali)

SEN BİZİ BİLMEZSİN

Sen bizi bilmezsın kardeş
Hüznünde tutuşur bağrımız
Bir şehid anası gözlerinin
Cennete giderken yürek yarımız
Diğer yarısını ateşle dağlarız

Gözlerimin içine bak kardeş
Dostuna gülümseyen hasmına söven
Mutlaka bir mana okuyabilirsin
İnsanca yaşamak istersen eğer
Zulme karşı dur, zalim yere devrilsin

Sen de soracaksın hesabını
Bunca yıl dökülen kanların
Vatan uğruna ölen canların
Kimse veremez sen istemezsen
Bir çakıl taşını dahi bu toprağın

Sen bizi bilmezsın, görmezsin
Bir gece yarısı vurulan askerın
Yüreğımızdeki titreyişini
Yaşayamazsın lakin o şehidin
Ruhumuzdaki can verişini.

📝20.12.1999 Pazartesi(7:45)/Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558047/sen-bizi-bilmezsın.html>

Gözgöze

GÖZGÖZE

Beynimde ansızın şimşekler çakar
Kalbimin içinden volkanlar akar
Bir alev sarar ruhumu yakar
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Kalbimin içinde ateş yakılır
Çıkmamak üzere sevdan çakılır
Mavi bir cennete gözüm takılır
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Bu gönlüm en güzel aşkı ağırlar
Gözünde yeşildir bayırlar kırlar
Yüreğim heyecanla yerinden fırlar
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Ok atar gönlüme yay gibi kaşlar
Kavurur kalbimi candan bakışlar
Ruhumun içinde depremler başlar
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Yüreğim can atar yanına koşar
En sakin hislerim seninle coşar
Bakışların var ya ruhumu okşar
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Yürümez ayağım, bağlanır elim
Şaşırır sözünü lal olur dilim
Sanki gözbebeğim yanar sevgilim
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Gözlerim delice hep seni süzer
Yüreğim mavi bir nehirde yüzer
Bedenim ölüde cennette gezer
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Düğümlebilir dilim kısılır sesim
Tıkanır boğazım çıkmaz nefesim
Git gide artar aşka hevesim
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Benimle olmaya verirsen karar
Kollarım özlemler boynunu sarar
Kaybolan benliğim kendini arar
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Beynimden silinmez o mavi gözler
Bu gönlüm her zaman sevgini özler
Gözlerim bıkmadan hep seni gözler
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Havada uçuşur kuşlar, kelebekler
Rengarenk açılır güller, çiçekler
Kaybolur gözümde bütün gerçekler
Seninle gözgöze geldiğim vakit

Bir senin yanında huzur bulurum
Ben seni sevmekle mutlu olurum
Ecel gelse de bakar hayat bulurum
Seninle gözgöze geldiğim vakit

☒ Emrah İslam Kurt
(1998/ Giresun)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558063/gozgoze.html>

Gel

Gel (Toprak Olup ürüde Gel)

Sensin bana benden yakın
Başkasını sanma sakın
Gözlerine yeşil takın
Saçlarını sürüde gel

Kapımda beklerken ölüm
Ellerimde soldu gülüm
Arzularken seni gönlüm
Sakın durma yürüde gel

Bütün ömrüm gitti eyvah
Beyaz günler oldu siyah
Gün görmeden öldü Emrah
Karaları bürüde gel

Azrail cana kıymadan
Yaşadım bana uymadan
Ölürsem sana doymadan
Toprak olup çürüde gel
Emrah İslam Kurt
(1998/Şebinkarahisar)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558183/gel.html>

Sevda Seni Ne Yapayım

SEVDA SENİ NE YAPAYIM

Damarda kan pıhtısının
Kalbe büyük sıkıntısının
Başı boş bir akıntısının
Sevda seni ne yapayım

Sevene zulmetmek gayen
Soylu değil hiç hikayen
Aşıklara derttir payen
Sevda seni ne yapayım

Yollarıma bar olursun
Dağlarıma kar olursun
Gidip ellere yar olursun
Sevda seni ne yapayım

Düşman bellemişsin akılı
Hep sanırsın kendin haklı
Oyunların gizli saklı
Sevda seni ne yapayım

Vaadin anlık heyecandır
Arada harcanan candır
Kandırabilirsen hadi kandır
Sevda seni ne yapayım

Yanlış doğru gösterirsin
Balı alıp zehiri verirsin
Her hileyi çevirirsin
Sevda seni ne yapayım

Gönül sürmek ister sefa
Her sefanın sonu cefa
Benliğinde yoksa vefa
Sevda seni ne yapayım

Mecnunu perişan etmişsin
Ferhatı delirtmişsin
Keremi küle çevirmişsin
Sevda seni ne yapayım

Sevgi saygı yoksa eğer
Sevda seni ne yapayım
Canı sevmek cana değer
Sevda seni ne yapayım

İnmedikten sonra öze
Yürek aşkı nasıl çöze
Sevsem sevdam gelir göze
Sevda seni ne yapayım

Gönül ayyaş kafa sarhoş
Görünürsün her göze hoş
Boşsun bende hemde bomboş
Sevda seni ne yapayım

Tevazu ruha kanattır
Sevgi Cennete sıratır
Muhabbet abı hayattır
Sevda seni ne yapayım

Hâk rızası olsun niyet
Ahde vefa hep meziyet
Biter kalplerde eziyet
Sevda seni ne yapayım

Ten esirken ruhsuzluğa
Can dayanmaz O'nsuzluğa
Varmıyorsan sonsuzluğa
Sevda seni ne yapayım
☒ Emrah İslam Kurt
(2008/ Şebinkarahisar)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558272/sevda-seni-ne-yapayim.html>

Niyaz (Dua)

NİYAZ (DUÂ)

"Dua; D aima U laşır A llah'a"

Mal, mülk, makam hikaye
İnsan olmak yüce gaye
Sakinana Kurân saye
Nebi şefaati himaye
Hâk rızası en üst paye

Rabbini bil, özünü bul
Tüm insanlar Allah'a kul
İman amel ile makbul
Bir hayat yaşa makul
Hâk katında olur kabul

Yandıkça küllenir köz
Beden fanidir, ruhtur öz
Gel ey gönül bu sırrı çöz
Doğru bakarsa görür göz
Hakikate yoldur hak söz

Sırrına ererse bülbül
Hakikatte bir, dal ile gül
Ne hor gör ne hor görül
Hâk makamı her gönül
Aynı oddan köz ile kül

Darlığa, yokluğa sabret
Varlığa, bolluğa şükret
Hak yolunda çaba sarfet
İnsan birgün ölür elbet
Sonsuzluğa bütün davet
☑ Emrah İslam Kurt
08.11.2022 🕊

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558281/niyaz-dua.html>

Zat'en (Zaten)

Zat'en (Zaten)
Seni bırakıp orada
Kendi yoluma yürüdüm
Zaten benim olmayan
Bir sevdanın yüküydün

Yürekle sevmeyi denerken defalarca
Zaten abesle iştigal ediyordum
Besbelliydim üstelik
Kendimi ele veriyordum

Ne " hasretinden prangalar eskittim"
Ne de "aç kaldım susuz kaldım"dı
Dahi ilk mısrası yazılmamış kalemce
Adı olmayan bir şiirdin sen...

Adına sevda deyipte
Gerçeğin kalıbına dar gelen
Yalanlar türettim günlerce
Atıp atıp orta yerlere

Sevda değil, aşk değil, tutku değil
Adı başka bir şey olan
Kimseciklerin bilmediği
Şeyleri deniyordum, şeyleri işte
Ki bilinsin ve bellensin diye kendimce
Ben sadece geziniyordum
Yüreğinin üzerinde yellerce

Buyurgan olmayan, kırılğan olmayan
Basit, sıradan, önemsiz ...
Dudağındaki ruj lekesi gibi düşün
Ya da saçındaki bir tel ak gibi işte
Yalın, gösterişsiz, özensiz...
Yüzündeki çizgiler gibi
Ya da kaderindeki yollar gibi işte
Ben sadece geziniyordum
Sende izinsizce yüreğinin eşliğinde ...

Zaten yıllar yılı beklenen
Ne bir başlangıç ne de bir sondu umulan
Ben sonsuzu diliyordum sende
Ne başı ne de sonu olsun diye
Ölümlü bitecek hayattan da hallice
Sonsuzluğa varan bir düşe perde...
Dileğim duam böyle bir aşkı gönlümce

Zaten kusurumdu aşk
Zayıflığımdı yalnızlık
Geçiyordum uğradım kaderine
Görüyordum baktım gözlerine
Aşkla , şiirle hayat yürümüyordu
Karın doymuyordu, çark dönmüyordu
Ben zaten işsiz güçsüzdüm....
Avare dolaşandım sersemce
Gözlerinin önünde belirsizce

Ben sadece düşünmüştüm işte
Yani ummuştum fikrimce
Zaten sen yoktun olmamıştın daha
Son defa bir ram eyle işte

Sana meylimi bozayım
yeminimi tutayım hani
Zaten olmayacak bir duaydın sen
Dilimde yarım yamalak söylenen
acemice ...

Umurum düşüncesizlik
Konuşsam sessizlik oluyor işte
Seni bırakıp öylece
Kendi yalnızlığıma yollandım
Zaten her halimle hatalıydım
Ben benim olmayan acıların hamalıydım

Afrika'da çocuklar ölüyorken
Ve başka başka yerlerde katliamlar oluyorken
Benim derdime hayret (bak ki)
Damlaya derya misali
Hüzne keder biçiyorum
Elbette ki şükretmeliyim
Bu acıyı yaşadığım için
Ve bu şiiri de yazdığım için
Artık, geceyi yalnızlığımınla kanatabilirim
4.11.2010/ İstanbul
☒ Emrah İslam Kurt

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558357/zat-en-zaten.html>

Kaybolan Yıllar

KAYBOLAN YILLAR

Ömrümün üzerinden sessizce esen rüzgar
Bana geri verir mi kaybolan yıllarımı
Mazinin girdabında oluvermiş tarumar
Aramam da bulamam hatırladıklarımı

Bilirim faydasızdır anılara dalıp gitmek
Değiştirmek ne mümkün yapılan hataları
Çaresiz bir şekilde boş yeredir üzölmek
Geri döndüremem ki kaybolan o yılları

Hayatın baharında alınmak istenmeyen
Uğursuz bir selamdır sonbaharın gelişi
Yaşatırmış özlemle anıları yeniden
Zamanın kuyusuna yılların devrilişi

Beklemekle tükendi gitti gençlik çağlarım
Zemheride buz tuttu ılıt esen dağlarım
Sevgi nedir bilmeden soldu gönöl bağlarım
Kaybolan yıllarımın ardı sıra ağlarım

Hayat güzel deyipte umarsız yaşadığım
Bir daha sokağıma uğramadı o yıllarım
Her mevsim bahardı ve güldü okşadığım
Bugünse çölleredir bütün yolculuklarım
Emrah İslam Kurt
4.5.2002 Cumartesi (02:23) Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558435/kaybolan-yillar.html>

Bakinca Anladım

BAKINCA ANLADIM

Gözlermiş ateşleyip damarlardaki kanı
Gözlermiş yakıveren bir çırpıda insanı
Gözlermiş hissettiren en derinden heyecanı
Bakinca anladım ki gelmiş ayrılık anı

Duygu selleri akar kalbimden sana doğru
Bütün gerçeğim bu aşk tanımam başka doğru
Her bakış bir bilmece her bakışta bir soru
Bakinca anladım ki bu aşkların en zoru

Hercai ihtiraslar damarlardan akınca
Zehirimsi duygular ciğerleri yakınca
Arzular birer birer şimşek gibi çakınca
Yalan oldu hayatım gözlerine bakınca

Neydi ki bilmiyorum seni sevmeme neden
Boşuna inanmışım değilmiş sevgin kalpten
Bunca yıl ağlatıpta beni perişan eden
Bakinca gözlerine anladım her şey senden

Mecnun nasıl sevmiş, Leyla nasıl sevilmiş
Sevginin hayaline gurur yere serilmiş
Oysa nice muradım gözlerinde yerilmiş
Bakinca anladım ki bu aşk sevda değilmiş

İlk defa seni sevdim böyle kalpten duygulu
Yüzümde tebessüm var yüreğim sevgi dolu
Gözlerine bakınca çok geç anladım bunu
Başlamadan son bulmuş aşkımın ümit yolu

☒ Emrah İslam Kurt

20.8.1999 Cuma (03:15) Şebinkarahisar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558484/bakinca-anladim.html>

Üstelik (Aciz Şiir)

ÜSTELİK (ACİZ ŞİİR)

Öyle sus , öyle pus , öyle mahpus
Bir fısıltı gibi yaşıyorken hayatı
Hangi gerçeği haykırabilir
Hangi yalanı uydurabilirim ki sana

Üstelik hayat bir tren gibi
Hızla geçip gidiyorken önümden
Ve ben habire öyle ivedi öyle bitevi
Sessiz nihayetler diliyorken ölümden
Ve yine her yer ve her şey
Öyle gri , öyle toz , öyle bulanık
Ve bilinmez olmuşken dün ile yarın
Hangi aydınlık günü yaşatabilirim
Hangi karanlık geceyi sana

Üstelik ömrümden; yani yüreğimden
Hiç söylenmemiş , hiç dillenmemiş
Türküler sızıyorken
Böyle yaralı , böyle naçar
Kalıyor ve duruyorken üstelik
Hangi huzuru tattırabilir
Hangi seviyi bağışlayabilir ki kalbine

Öyle aciz ,öyle toprak , öyle fani bedenim
Kaybetmeye hep yakın , bulmaya uzak işte
Ne kaderi yazabilirim
Ne kazayı bozabilirim
Hem duruyorken orta yerde acı sevinç yanyana
Hangi kederini silipte yüzünden
Hangi gülüşü çizebilirim ki yerine

Kıyamete yakın doğuşunu ve batışını
Görmek istemek gibi güneşin
Hayatın kıyısından asil bir ölümle
Sonsuzluğun sahiline ulaşmak gibi üstelik
Tuhaf ve ayrık arzularım varken
Böyle çok zor , böyle imkansız
☒ Emrah İslam Kurt
14.07.2010 / İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558496/ustelik-aciz-siir.html>

Canım

CANIM

Bu ayrılık gücüne gidiyor fakat
Bedenim yoruldu kalmadı takat

Ah kollarımda olsaydı kanat
Uçarak yanına gelirdim canım
💌

Tükendi ömrümün gençlik çağları
Kurudu soldu gönül bağları
Yolunu bulsaydım yüce dağları
Aşarak yanına gelirdim canım
💌

Gözümde yaşlar akar su gibi
Dertlerim hiç bitmez kaynar su gibi
Bir nehir, ırmak, akarsu gibi
Akarak yanına gelirdim canım
💌

Sana davettir bütün şiir sözlerim
Bütün yoklarda bile seni özlerim
Sevginle her daim güler gözlerim
Coşarak yanına gelirdim canım
💌

Geçti sevmenin vakti zamanı
Gönlüm dinlemiyor hiçbir fermanı
Olsaydı dizimin biraz dermanı
Koşarak yanına gelirdim canım

☒ Emrah İslam Kurt
1998/ Şebinkarahisar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558609/canim.html>

Dağ Gülü

DAĞ GÜLÜ#127801;
Gözlerimde uykusuz kalmış
Bir gece yatmakta bilir misin
Her seven sen gibi kalbimi çalmış
Kalbimi bana verir misin

Kulağımda bir sesi var rüzgarın
Sevdalın yolcusu oldu yolların
Kokladın attın kopardın attın
Soldurdun gülünü baharların

Beyaz güller açıyor bu gece
Dumanlı bir dağın eteğinde
Yaşanmamış aşk şiirlerine
Ağladım ben o dağın dibinde

Memleket yollarının tozu dumanı
Çamur olurmuş her yıl bu mevsim
Gurbetimde şimdi hasret zamanı
Yalnızlığıma bağırır çıkmayan sesim

Saçlarımda taradım dert yağmurunu
Gözlerinde çözerken o son geceyi
Kurumaksa eğer gülün kusuru
Ben onlara bağlıyorum artık her şeyi

İçimde bulutları yüzüyor
Akıtılmamış gözyaşlarının
Bahtım yolundan hep ters çevriliyor
Yeni sevdalara başlangıçların

Ardından ağlasa da taşın toprağın
Gülüsün sen artık karlı dağların
Dikenin faydasız solar yaprağın
Yalansız bir günü yok insanların

Düşse de üstüne kar taneleri
Gözlerim tanığı vefasızlığının
Ve sen yine her bahar yürek yaylamda
Yeniden öylesi açacaksın

☒ Emrah İslam Kurt
25.12.1999 Cumartesi(23:24) /Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558617/dag-gulu.html>

Gül Yangını

GÜL YANGINI 🥀
Elimde bir gülü var her yangının
Lütfuna sığınır yağmurların
Vakit önemli değil ha bugün ha yarın
Ardına düşmeliyim bu hayatın
🥀
Filizlenip açsalar da sevda üstüne
Gözyaşı döktüğüm güller yanıyor
Sönmeye yüz tutmuş her gül üstünde
Dumanlar yeşeriyor küller kanıyor
🥀
Ruhumu incitpte sevdiğim güller
Gözlerimin önünde kül oldu bir bir
Yaşasalar da lakin bende öldüler
Yüreğim onlara olunca kabir
🥀
Gözümde yaşaran birşeyler olacak
Saçımda ağaran yıldızlar gibi
Ve herşey bitecek güller solacak
Her aşkta yaşanan ilk hazlar gibi
🥀
Bir yangın başladı en derin yerde
Bir külleri kaldı yanan kalplerde
Düşünce anlarmış her kim bu derde
Yazısıymış güllerin yanmak kaderde
🥀
Bahar gelince açan her gülün
Kızaran rengiyle yanarmış insan
Geceler boyunca hep onu düşün
Birde ölmek var kahroloraktan
🥀
Alevinde sönüyor her gül yangını
Hüznüdür ayrılıklar sevdanın
Özledinse boşver uzak yakını
Hasretiyle yanındadır aradığın
🥀
Güller istiyorum dört mevsim açan
Güller istiyorum yaz kış solmadan
Yarın gözünde bir çöl gibiyim
Gül bağı değilim ki geçsin buradan
☒ Emrah İslam Kurt-2000/Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558625/gul-yangini.html>

Ayışığında Hüzün

AYIŞIĞINDA HÜZÜN

Gecenin en terkedilmiş vaktindeyim
Saatler isyanda grevde sanki
Geçmek bilmiyor zaman
Uyku girmiyor gözlerime

Gece soğuk ay yalnız oysa
Kendi halinde yıldızlar
Acıyla harmanlanmış yüreğimde
Kırık sevdalarım var

Ve ben hatıraların izinde
Öylesine ağlıyorum
Çıkışı olmayan bir tüneldeyim sanki
Zoraki adımlar atıyorum
Ve biraz ümitsizce yüreğim
Ve anlıyorum ki gemilerim
Hep aynı yolda ilerliyorlar
Acılar denizinde uğrak limanlarım var

Gecenin en izbe karanlığında
Mülteci yüreğim acılar içindeyken
Bir yaşamak yaşadım yaralı
Odama süzülen ay ışığına
Sigara dumanlarımı savuruyorum
Ve deniz tuzu değmiş dudaklarımı
Küllerimle kavuruyorum
Ahh! Soluğumla kalp yapma inadım
Mümkün değil biliyorum
Ama ben "olmaza olmaz" diyorum

Birde yağmurlar anlasa beni
Alıp parkamı hani
Kendimi sokaklara atacağım
Yetmedi yetmedi yetmedi deyip hatta
İliklerime kadar ıslanmalıyım dı
Sonra kar doldurup ceplerime
Geçerken bir sokak ötesine
Şehrin caddelerinden
Kardan adamlarda yapmalıyım dı
Ardım sıra gülümseyen
Sonra yine meskenime çekilirdim ben
Çocuklara gün doğarken

Düşünme telaşım... bu akşamda
Yine seninle başbaşayım
Neleri hatırlamadım ki sayende
Unutmam gereken onca hiçlerim var
Her şeyime saldıran hain hiçlerim
Terketmeliyim yol göründü
Bütün hiçleri de sevdan gibi

Ay ışığında gözlerim
Uykusuzluğuma yenilirken
Yine seni görüyorum
Sokaklarda ölgün kediler gibisin
Kahretsin! Bu gecede nasipsizsin
Oysa sen ; vazgeçmişliğini kutluyorsun

Bilincimi yerinde tutan bu soğuk
Erirdi erimesine de

Ben yine de başkalarına yanıyorum
Kendimi üşüterek

Hırpaladım dövdüm velhasıl üzdüm kendimi
Penceremde ayım var gecenin koynundayım
Aşkın eleğinden süzdüm yüreğimi
Ayrılık konmuş adım aşkların en sonundayım

Sabahımda olmalıydı
Gecelerimden arta kalan
Mum yerine , köz yerine yakılan
Umud edişlerim , bekleyişlerim
Fakat ben ağlıyorum
Ve bir o kadar kaygan gülümseyişlerimle
Ay ışığını ciğerlerime damıtıyorum

Gitmeliyim yol göründü
Bu izbe meçhulleri terketmeliyim
Sevdam ay ışığında hüzündü
Artık bütün karanlıkları söndürmeliyim
Dahi gölgemi de koparıp gövdemden
Bütün kargaşaları terketmeliyim

Sevdan ay ışığında hüzündü yar
Ayrılık mı? Ona yalnız gölgem ağlar
(2002/ A.Köse-Denizli)
(12.01.2004 Pazartesi/ E.Kurt-Kumburgaz)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558627/ayisiginda-huzun.html>

Sonsuzluk Rüyası

SONSUZLUK RÜYASI

Ve sonsuzluğu sızdırıyorum
Bitip tükenen günlere
Cennetten biraz düş çalıyorum
Daha güzel bir ölüme yaklaşıyorum
Tükenen biten ne varsa unutarak

Geceden süzülerek sabaha
Uykulu gözlerle gördüğüm
Yeni düşlere uyanıyorum
Sonsuzluğu sızdırıyorum sonra
Dünyalık günlerime
Ve böyle böyle
Sonsuzluk oluyor ömrüm
Fani avuntularımın yanında

Sonsuzluğu biliyorum
Duyuyorum , görüyorum
Ölümlerle yanyana olsa da
Sonsuzluğu yaşıyorum
Bu bana yetiyor şimdilik
Rüyalar faniler için ya
☒ Emrah İslam Kurt
17.8.2010/ İstanbul

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558637/sonsuzluk-ruyasi.html>

Bir İstanbul Sabahı

(Yağmurlu Bir İstanbul Sabahı)

ince ve kavisli sokaklardan ,
parke döşeli ıslak yollardan geçerek
yağmurlu bir İstanbul sabahından
yürürsün hayatın buğusuna

ıslanan yanakların ve dudakların
farzederim bakışların kalbime hicran olur
ağaçlar yapraklarını hep döküyor
kuşlar yine ezbere göçüyorlar
hüznün ve matemini damla damla yağışı bu
artık bütün kışlar ilkbahara benziyor
dudaklarındaki suskunluğu çözüyorum
her sancılı gülüş ızdırab oluyor,

havada bir bulut rüzgarını kaybetmiş
yağmur olmaya dururken
acaba nere yağmalı telaşında şimdi
herkes kendi başına kalmış,
onu farkedenden yok
yağmurun büyüğü bozulmuyor
o acemice bir güneşe perde oluyor

ıslanan omuzların ve saçların
uykulu adımlarınla
ve yorgun alınla beraber
düşünce oluyor, umur oluyor
kahır oluyor sevdaya

bir fırtına kopar, beklemek güzelleşir
rüzgar alır götürür saçlarını Üsküdar'a
bir balık selamı getirir denizden martılar
farzederim İstanbul sarı bir gazel olur

günler ne çabuk bitiyor değil mi?
bir heyhula; bir delilikle
sefilliğim haliçten Karaköy'e kadar
belki görürüm diye bir vapurda seni
oltasız misinasız, birkaç balık ölümü kadar
durur öylece beklerim köprüde
başı yağmurlu bir adamım ben
beklerim denizin rengine durur gözlerim
Haydarpaşa'ya, Kız Kulesi'ne selam ederim

sen yine kendi derdinle güzelleş
niçin yaşadığını hep hatırla olur mu
ve birde aşkı hatırla hani
her insana yürek sevinci olan

günler bir şekilde geçiyor işte
yağmura da fırtınaya da aldırma sen
biraz deniz seyret, birkaç martı yakala
hani ömrüne kıyım olmasın günün

heves vermez cana minnet.
yağmurunun da yalancısıyım artık
İstanbul'a kar yağıyor...
en çokta İstanbullu olmayanlar kahırda
işte bu yüzden senin de
kara kışı sevdiğini farzederim
ve varsayarım avuç avuç kar yediğini

ama önce yağmur yağmalı İstanbul'a
kirli beyaz olmasın diye karakış
ve yüreklerdeki pası da yıkayarak
kardan da önce yağmur
altında durup ıslanmalı adam akıllı

Haliç'in ortasında durur
beklerim seni İstanbul'la beraber
neden canın sikkın, niye kalbin ağrıyor?
bilmek isterim sorarım
bir keşmekeş, bir kargaşa
İstanbul'un huzuru bunlar derim yeridir
ben dilerim senin namına hani
yüreğinin umduğu bütün her şeyi...
güzellikleri, iyilikleri...

biraz kirli yosun ve insanlığın artığı
burada dur düşün, köprü düşene yol olur
yağmur yağsın, buluta nazar etme
hayalleri de hatıraları da kirleten insandır

seni beklerim düşüncelerin yumağında
yalnızlığın darağacında çürür gibi
ölmeye heveslenip hayata sarılırım yine
senin de yağmuru sevdiğini farzederim
hayallerle hatıralarla ıslanırım
işim bu; seni severim p'uslanırım

yoksa sen de hayal olmaya yakın mısın,
düş olmaya meyilli, anı olmaya gönüllü
hatıra olmaya yatkın mısın?

sırılsıklam bir İstanbul sabahında
saçlarının yağmurla yunduğunu farzederim.

☒ Emrah İslam Kurt

İstanbul / 13.12.2010 Pazartesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558675/bir-istanbul-sabahi.html>

Unutuldum

UNUTULDUM

Yalnız kaldın mı hiç bir başına
Kimseler oturmaz yanına
Allah ın bir kulu bile
Uğramaz sokağına

Dökerken gözyaşını
Ellerin arasındaki başını
Duvara vurarak anlarsın
Yalnızlığın manasını

Yıkıldı bütün benliğim
Zamansız unutuldum
Gözyaşı oldu gençliğim
Akarken kurutuldum

Bilir misin unutulmak nedir?
Dışleri arasında zamanın
Tadı aklında değildir
Kalpten verilen bir selamın

Bir karanlık gecedeyim
Sorulmaz oldu hatırım
Bitmemiş bir hecedeyim
Yarım kaldı her satırım

Terkedildin mi severken birini
Paylaşan oldu mu dertlerini
Yalvarsanda geridön geri
Boş çevirir ellerini

Unutuldum birden bire
Yakın dostlar tarafından
Fırlatıldım bir nehre
Sevenlerin insafından

Belki bende unuturum
Zaman içinde kendimi
Anılarla avuturum
Tek dostum yüreğimi

Unutuldum;
Eski sayfalar arasında
Bir gül yaprağı gibi
Unutuldum
İki mezar arasında
Ölü toprağı gibi
Hatıra gelmezcesine
Unutuldum ölüm gibi
Emrah İslam Kurt
1998/ Şebinkarahisar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558678/unutuldum.html>

İman Yolu

"Allah'a iman edip ona sımsıkı sarılanları ise (Allah), kendisinden bir rahmet ve lütfa kavuşturacak ve onları kendisine varan dosdoğru bir yola iletacaktır." Nisâ Suresi 175.Ayet meali

İMAN YOLU

Haklı haksız, haksız haklı
Olurmu hiç kullan aklı
Hâk katında kalmaz saklı
Haksızlığı bilir Allah

Senden olmayana ölüm
Ölmeyene reva zulüm
Böyle düşünene sözüm
Zalimleri ezer Allah

Mülk, mevki makam tuzak
Gel Allaha olma uzak
İman rızık, dua erzak
Her müşğülü çözer Allah

Can yakanın canı olmaz
Zulmeden felah bulmaz
Masum ahı yerde kalmaz
Zorbalığa kızar Allah

Sahibine döner hile
Amel olmaz yalan ile
Doğruluk hayra vesile
Oyunları bozar Allah

Dünya ahirete liman
Sonsuzluğa akar zaman
En büyük lütuf iman
Gönüllere yazar Allah
☒ Emrah İslam Kurt
23.09.2015 Gaziantep

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558683/iman-yolu.html>

Aşığım Sana

AŞIĞIM SANA

Ben baş koymuşum senin yoluna
Dünyayı yakarım inan uğruna
Ne olur halimden anlasana
Deliler gibi aşığım sana

Bütün bulutları yoluna sererim
Yıldızları söker eline veririm
Aşkınla kül olup yansa da ciğerim
Aşığım sana sensin herşeyim

Aşkımın rüzgarı senide savurur
Kalbimin ateşi yakar kavurur
Bu aşkımda yoktur ne çıkar ne gurur
Aşığım sana sen de sev ne olur

Hayalini bile geceden kıskanıyorum
Sana sonsuz aşkımlım haykırıyorum
Seni dünyalar kadar çok seviyorum
Aşığım sana çıldırıyorum

Seni düşündükçe kanım donuyor
Yüreğim titriyor bir hoş oluyor
Ciğerime he an aşkın doluyor
Aşığım sana sensiz olmuyor

Seni gördüğüm günde buyana
Duygularım sarhoş, kafam karışık
O günden vermişim kalbimi sana
Anlasana güzelim aşığım aşık
☒ Emrah İslam Kurt
11.6.1997 Perşembe

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558809/asigim-sana.html>

Daha Ne Kaldı

DAHA NE KALDI

"Mehmet'e"

Hadi git yanımdan boynun bükülü
Solmasın bağrımda sevdanın gülü
Sayende olmuşum yaşayan ölü
Alacağın bende daha ne kaldı

Hani nerde hani bitmeyen aşkın
Çekip gittin göğe erdi mi başın
Beni ağlatıyor hep akan gözyaşın
Alacağın bende daha ne kaldı

Sende bulmuştum oysa yürek yarımı
Bölüşmek istedim duygularımı
Kabusa çevirdin uykularımı
Alacağın bende daha ne kaldı

Zamansız gidişin canımı yaktı
Gözyaşım durmadı sel oldu taştı
Damardaki kanım içime aktı
Alacağın bende daha ne kaldı

Ne desem faydasız anlamaz halden
Yoluna duramam ki ne gelir elden
Ömrümün kalmadı farkı gazelden
Alacağın bende daha ne kaldı

En büyük suçum seni sevmekmiş
Haddinde fazla değer vermekmiş
Görenler diyor bu kafayı yemiş
Alacağın bende daha ne kaldı

Yaşama hevesim seninle bitti
Beni kaderim değil sevdan mahfetti
Bir gençliğim vardı ah o da gitti
Alacağın bende daha ne kaldı

Yaşanmıyor sensiz gecem gündüzüm
Asıktır hep inan gülmüyor yüzüm
Bitti gönül bağımından yolduğun üzüm
Alacağın bende daha ne kaldı

Sayende, sayende deliye döndüm
Bir volkan gibiydim aşkınla söndüm
Seni seven kalbimi toprağa gömdüm
Alacağın bende daha ne kaldı

Efkarsız bir cigara yakamıyorum
Yol bulup sel olup akamıyorum
Ben bu aşkın içinden çıkamıyorum
Alacağın bende daha ne kaldı

Seni sevmeden önce yoktu üzenim
Seninle bozuldu hayat düzenim
Söyle ey bu sevdaya dudak büzenim
Alacağın bende daha ne kaldı

Dünyamı tersine çevirdin durdun
İnsanlığımı yerlere devirdin durdun
Bir kurt gibi içimi kemirdin durdun
Alacağın bende daha ne kaldı

Bükülmez dediğin bilek büküldü
Sevdana yenildim yürek söküldü
Saç kalmadı başımda tek tek döküldü
Alacağın bende daha ne kaldı

Bini aştı verdiğin ızdırap çile
Sitekler bir türlü gelmiyor dile
Sevdanı yok saydın gömdün meçhule
Alacağın bende daha ne kaldı

Mutluluk yüzüme yabancı kaldı
Kalbime bin yerden yara açıldı
Riyakar sevdalar ömrümü çaldı
Alacağın bende daha ne kaldı

Hüzünler yaşadım yalan sevdanda
Hayaline sığındım yolun sonunda
Elinden geliyorsa yasakla onuda
Alacağın bende daha ne kaldı

Hayat baharımı kışa çevirdin
Bütün hayallerimi kuşa çevirdin
Seven yüreğimi taşa çevirdin
Alacağın bende daha ne kaldı

O kadar çoktu ki sana hevesim
Duymadın beni tükendi sesim
Zaten sayılıdır kalan nefesim
Alacağın bende daha ne kaldı

Yaşama sevincim diyetin oldu
Beni boğazlayacak niyetin oldu
İyiliklerim cennete biletin oldu
Alacağın bende daha ne kaldı

Halimi bilecek insafın yokmuş
Bir gram insanlık tarafın yokmuş
Acımasız çıktın affın hiç yokmuş
Alacağın bende daha ne kaldı

Dürüstlüğümü aldın elimden
Doğrulukları çaldın dilimden
Sanki hızlı mısın Azrailimden
Alacağın bende daha ne kaldı

Rüzgar saçlarında savrulmadım mı
Kömür gözlerinde kavrulmadım mı
Hergün yollarında yorulmadım mı
Alacağın bende daha ne kaldı

Hep kendi kendime sevdim sevildim
Onurumu çiğnedin görmezden geldim
Bu hayat yolunda bir sana ezildim
Alacağın bende daha ne kaldı

Batırdın gemimi sevda selinde
Kaderim yazılmış senin elinde
Bırak ölsün (artık) bu can kendi halinde
Alacağın bende daha ne kaldı

☒ Emrah İslam Kurt
(2003/ Denizli)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558818/daha-ne-kaldi.html>

Sensizim

SENSİZİM

Uykularım kaçtı yine bu gece
Yıldızları seyre daldım bir ara
Bakmak isterim gözbebeklerine
Bakamam kalbimde kanar bir yara

Tek başına yaşıyorum sensizliği
Yıldızlarla paylaşıyorum her şeyimi
Hasret denizlerinde batırdım gemimi
Uzun gecelerin koynunda çaresiz

Gözlerim yaşıyor dolu dolu
Ağlıyorum kalbime sessiz sessiz
Seçmişim yollardan en çıkmaz yolu
Sen geliyorsun aklıma çaresiz

Sensiz gecelerimin ağdındasın
Söylenir oldun dilimde çaresiz
Çok uzağındasın hülyalarımın
Güllerim soldu elimde sensiz

Çaresiz yollara koyuldum ardından
Bağırdım dön diye beni duymadın
Bakar durursun hep o gönül tahtından
Sevdikte güzelim aşık saymadın

Karanlığında solmuşsa ümitlerim
Yalnızlık kokan gecelerin
Karşılıksız kalmışsa sevgim
Savrulur dururum önünde kaderin

Tesadüf birşeydi bu aşkın başı
Bir maceraydı hep yürek yakıcı
İsmi yazdığım o çınar ağacı
Oysa ki yapraklarını döker çaresiz

Sevdan olunca bana idam fermanı
Sensizliğe gömdüm yarınlarımı
Çaresiz bulamadım derde dermanı
Derdinle harcadım baharlarımı

Hasret kalıveririm biran sesine
Giremem ki düşlerin gül bahçesine
Kalbimdeki rüzgaları dinliyormusun
Hep sana eser delicesine

Sana anlatmak isterim
İçimden geçenleri bir bir
Göz yaşlarımı çaresiz dökerim
Sel olsada gözünde damla değildir

Gülüşlerimin kanadı kırılır
Tedirgin olurum vakit daralır
Yalnızlık ülkesinde bir şehre varılır
Sensizlik acısına derman aranır

Dalarım alamam kendimi senden
Bir hüznün içerim gözlerenden
Vurulur vurulur ölürüm yeniden
En derin yerinden yüreğimin

Rüyalarım girersin bazen apansız
Unufak edersin duygularımı
Gözlerim yanar tutuşuverir
Çaresiz bölerim uykularımı

Bir mum ışığı yanar gözlerimde
Sensizliğin acısı hep yüreğimde
Sitemler can çekişir geceler boyu
Sensizliği yaşarım ben ömür boyu

Adımlarım yürür benden habersiz
Yürürde ardına bakmadan yürür
Sonra tükenir kalır çaresiz
Kurtuluş ümidi sende görünür

Karanlık bir yolda sensiz yürüyorum
Aklımda hep sen düşünüyorum
Çaresiz bırakır ya odalarda
Sensizliğe bu yüzden düşman olurum

Saçların savrulur yüzüne tel tel
Gözlerim kavrulur güzelliğinden
Bu bahar bulutlardan yağmur olda gel
Dışarda serin bir rüzgar eserken

Alevlerinde yanardı bağrım
İnsanı kahreden bakışlarının
Sensizliğin hatırına hergün ağlarım
Esiri olurum gözyaşlarımın

Hayallerimde gül toplarım sana
Vermek isterim döner hep bana
Baharlar gelirken aşk dağlarına
Sensizlik her daim uzar yanına

Sisler dumanlar içinde kalırım
Ümidim tükenir azalırım
Her yeni çileden bir pay alırım
Ben yine sensizliğe yazılırım

Bulutları ağlardı gökyüzünün
Ardı matemliydi doğan her günün
Bir hayda etmez dövün ha dövün
Sensizlik diliyle söylenir türkün

Öldürecek beni ah bu yalnızlık
Hasretinle yanmışım sönemem artık
Dudağımda çalınırken yeni bir ılık
Sensizlik yolundan dönemem artık
☒ Emrah İslam Kurt 2000 Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558819/sensizim.html>

Uzansam Kirlara

UZANSAM KIRLARA

"Otlara, böceklere, kuşlara ve çiçeklere dair bir kır macerası" (Pastoral Şiir)

uzansam boylu boyuna
uçsuz bucaksız kırlara
kendimi bıraksam sonra
yemyeşil çayırlar

çiçekli kırlara uzansam
döndükçe otlara dolansam
çekilse altımdan dağ taş
kendimi cennette sansam

çayırlarda takla atsam
çiçek alsam böcek satsam
havaya bir taş fırlatsam
yorulsam yere yatsam

sonra gözümü kapasam
dalsam bir uykuya
epey zaman uyusam
orada doya doya

kırların serinliği
beni içine çekse
gelmez buraya ölüm
bütün bunlar gerçekse

ağaç dallarından
gölgeler düşse yüzüme
biraz gelmesem kendime
kim inanır öldüğüme

uyuşan suratımda
otların izi kalsa
çiçekler mezar olsa
sonra ecel uğrasa
canımı o gün alsam

tam uykumun ortasında
yüzüme konsa sinekler
başımı çevirdikçe
burnuma dokunsa çiçekler

kelebekler konsa başıma
tırtıllar yürüse kaşıma
korku içinde uyanıpda
şaşırsam telaşıma

sonra kalksam yerimden
ağzımda elim esnesem
bir nara atsam derinden
oynasa dağ taş yerinden

uyansam sersem sersem
çiçekler içinde yürüsem
bağlasa otlar beni
orada kalsam çürüsem

rüzgarlar esse birden
götürse beni benden
yağmur yağsa üzerimden

su içsem ellerinden

saçımı dağıtsa rüzgar
yine toplarım ne çıkar
etrafımda biten otlar
vücuduma olsa mezar

nasıl geçiririz günleri
her mevsim böyle olsa
gömleğimden içeri
rüzgar bağıma dolsa

deli rüzgarlar esse
dalgalansa çayır çimen
sonra hızını kesse
dursa çayır dursa çimen

üstüme ağlasa bulutlar
sırtıma yapışsa gömleğim
ıslanmışım hiç dert değil
nasıl olsa öleceğim

yaslansam ağaçlara
şarkılar söylesem kuşlara
halime gülse kargalar
sesimi duyursam dağlara

esen yelden serinse
bulutlar yere inse
kollarımı atsam içine
bütün yangınım dinse

güneş altında yansam
sıcaklığıyla kavrulsam
soğuk bir göze bulsam
doya doya içip kansam

dere suları aksa yanımdan
ayaklarımı koysam içine
çağılıtısını hiç duymasam
o kadar dalsam ki sesine

bir taşa versem belimi
başıma götürsem elimi
unutsam tüm dertlerimi
rüyada sansam kendimi

turnalar geçse önümden
onları seyretsem bir ara
canlansa bütün anılar
karşımda güzelse manzara

karıncalar çıksa elime
birisi durmadan dişlese
bir örümcek az ilerde
kendi ağını işlese

ağzıma bir ot çöpü alsam
dişlerimi karıştırsam
iki tane böcek bulsam
hakem olsam yarıştırsam

gözüme bir sinek kaçsa
uzun süre oyalansam
etrafımda güller açsa
bende yeşile boyansam

ellerimle toplansam
rengarenk çiçekleri

hiç bıkmadan koklasam
yanağımdaki gülleri

kuşlar gözümün önünde
zig zak çizse hiç durmadan
bende uçsam gökyüzünde
hayallere başvurmadan

bıraksam kırlara kendimi
kuru otlar sırtımı delse
ecel yanıma geldi mi
bugün gidip yarın gelse

farkında olmadan hani
gelincik toplasa ellerim
kıyamet mi kopar yani
burada geçse senelerim

vakit dönse olsa akşam
gülleri son kez okşasam
burda ise böyle yaşam
gitgide burda uzaklaşsam

kalksam yattığım yerden
çiçekler elime değse
üzülseler gitmem
güller boynunu eğse
yalvarsalar dönmeme
ben de üzülsem gitmeme
bir sebep yok gitmememe

gözüm güneşe takılsa
henüz batmakta olan
sonra canım sıkılsa
çekip gitsem buradan

☒ Emrah İslam Kurt

22 Mayıs 1998 Cuma (17:15) Ş.K.Hisar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558822/uzansam-kirlara.html>

Sil GÖZLERİNİ

SİL GÖZLERİNİ

sil gözlerini sevdiğim
geceler aydınlık olacak
yollara düşerken bu yolcu
kalbine sapsansa da hançerin ucu
sil gözlerini ne var ağlanacak

düşerken yıldızlar dağların ardına
adımlarım savrulacak
kar ayazlarında
korkuların ayrılıktansa
sil gözlerini unut gitsin ne varsa

sil gözlerini bir tanem
çiçekler açsın yine yüzünde
senin kadar sevebilmiş değilsem
sil gözlerini benim olsun bu matem

soldurma bir tanem sevinçleri
salma kaygılara yüreğini
yolların oldu bu ayrılık bu sevda
sana da düşen bir pay varsa;
üzülme, sil gözlerini
kahrını çekenler ağlasın aşka
☒ Emrah İslam Kurt
13.12.2000 Çarşamba/Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558827/sil-gozlerini.html>

Memleket Aşkı

MEMLEKET AŞKI 🇹🇷
[italik]"Değerli şairimiz Hikmet Okuyar'a ithâfen"[/italik]
Şebinkarahisarım şanlı tarihin
Otağısın atam Sultan Fatih'in
Aydınlık olacak kara talihin
Daima aşkınla çarpar kalbimiz

Şebinkarahisar canım, özüksün
Vilayetlik hakkın yemin sözümsün
Tüten ocağımsın, gülen yüzüksün
Her yerde aşkınla çarpar kalbimiz

Adına şan vermiş Gazi Atatürk'ü
Borcunda bayrağım ölmez bu ülkü
Sana olan sevdamız dillerde türkü
Memleket aşkıyla çarpar kalbimiz

Budur son sözüm budur yeminim
Tekrar verilecek buna eminim
Vilayetlik senin hakkın Şebin'im
Her zaman aşkınla atıyor kalbim

Okuyar'dan bizlere miras bu sevda
Her varımızı uğruna eyleriz feda
Şiirler dolusu bütün çağlarda
Kalbimiz aşkınla çarpar daima

Dağları yol edip aşan bizleriz
Durmadan yolunda koşan bizleriz
Her yerde ismini anan bizleriz
Memleket aşkıyla yanan bizleriz
☒ Emrah İslam Kurt
09.03.2024 Şebinkarahisar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558914/memleket-aski.html>

Bırak (Buluşma)

BIRAK (BULUŞMA)

Seninle kaderimiz bir olamazdı gerçek
Ellerimizi gizlerken masa altına
Gözlerimizle değmezdik birbirimize
Utangaç ve tedirginken bakışlarımız

Dertlerimizde çocuksuydu üstelik
Sen tokanı kaybetmişsin kapı önünde
Benimse balonum sönmüş , olaya bak!
Dertlerimizde çocuksuydu hem
Üstelik sevdamızda tıfıldı daha

İki bardak çay buluşmanın maliyeti
Masanın üzerine yağmur çiseler durur
Gülüşünde ölmekti yüreğimin niyeti
Yanakların ıslanırken avuçlarım kurur
Hüsrân ile yıkılış çok sevmenin diyeti
Umarsız halin beni aczimden vurur

Bırak ! Efkârında dağılsın gam
Bırak! Bende dağılayım aşık olmuşsam
Bari çaylarımız demli olsun
Sigaralarımız kesişsin dudaktan
Küllerimiz öpüşsün tablada
Bak dumanlarımız sevişiyorken doyasıya

Bırak ! An olsun , gün olsun , ay olsun , yıl olsun
Bırak ! Arzularım hasretinde boğulsun.
☞ Emrah İslâm Kurt- 2002/Denizli

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1558956/birak-bulusma.html>

Ömrüm (Ölüm Günü)

[italik]"Her nefis ölümü mutlaka tadacaktır. Sonra da bizim huzurumuza döndürüleceksiniz" Ankebût 57. ayet
"Ağızların tadını kaçıran ölümü, çokça hatırlayın."
Hz. Muhammed (s.a.v)[/italik]

ÖMRÜM (ÖLÜM GÜNÜ)
Ne sağırdım ne de kördüm
Herşeyi işittim ve de gördüm
Benimde kapımı çaldı ölüm
Bir nefeste bitti ömrüm

Ne hayaller peşinde koştum
Bazen ağladım bazen coştum
Sonunda ölümle buluştum
Sonsuzluğa düştü yolum

Kendimi perişan ettim
Oraya buraya savruldu
Ömrüme ömür tükettim
Bir akşam üzeri yoruldu

Herkesi varsaydım da
Bir kendimi göremedim
Ömür tükettim her adımda
Kıymetini bilemedim

Geçmişimde bende yaptım
Hata üzerine hata
Hepsini birgün bıraktım
Elveda dedim hayata

Dünyadaki her ölümlü
Bir gün tadarmış ölümü
Böyle diyerek dostlara
Bırakıp gittim ömrümü

Taput içinde giden
Kara toprağa gömülen
Daha dün yaşıyorken
Ben miyim bugün ölen

Bir gün duyulur öldüğüm
Tanıdıklar gelir yasıma
Ve unutulur öldüğüm
Kimse uğramaz mezarıma

Benimle sevinen ağlayan
Yanıma gelmiş bütün dostlar
Dayan aslanım dayan
Biraz sonra dağılırlar

Macera heyecan serüven
Bunları yaşamadın ki sen
Bilmiyorsan çabuk öğren
Yarın sen olursun gömülen

Benimde ömrüm biter bir gün
Bari dostluklar bitmesin
Cenazeme gelin o gün
Gözlerim açık gitmesin

Bu ayrılık son buluşma
Gözyaşı dökün öyle gidin

Başıyor büyük duruşma
Hakkınızı helal edin.
[italik] Emrah İslam Kurt
1998 /Şebinkarahisar[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559007/omrum-olum-gunu.html>

Mezarım Ol

MEZARIM OL

Baharlar sever gülleri
Mezarlarsa ölüleri
Ruhumu al götür benden
Kalsın et kemik ve deri

Mezarım ol kabirim ol
Elinde gül bağrımda sol
Yılanım ol çıyanım ol
Gözlerime saçıma dol

Gün gelir bu can tükenir
Vücutuma sen ol kabir
Öğrenirim mahşer nedir
Et kemikten sıyrılısın bir

Solmasın deyipte dökme
Gözyaşlarını dibine
O güller ki hasrettir hep
Gözlerinin mavisine
✉ Emrah İslam Kurt
1998/Şebinkarahisar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1559199/mezarim-ol.html>